

Stát – univerzální viník restitučních a osobnostních soudů

PhDr. Jiří Jaroš Nickelli, ČSOL Brno

Kdokoli by chtěl napadnout tento výrok, musí se vypořádat s následujícími kauzami.

V kauze Des Fours-Walderode doposud stále chybějí dokumenty o členství Dr. Des Fours-Walderode v Henleinově partaji a o jeho vojenské službě ve wehrmachtu. Přitom jsou o tom přesvědčivé indicie. **Ovšem pan stát z nedbalosti nedochoval tyto doklady nebo neumožnil jejich ochranu a archivaci do dnešních časů s péčí řádného hospodáře. Dále pan stát umožnil nelegální a nelegitimní udělení státního občanství pana Des Fours Walderode již v dobách po roce 1945.** Na nedbalosti pana státu v současnosti vítězí nástupkyně pana Des Fours Walderode restituční soudy.

V kauze Bucquoy podle pamětníků byly z nedbalosti orgánů státu ztraceny soubory fotografií, na nichž byl zachycen novohradský šlechtic, jak si tiskne ruku s Henleinem. Naštěstí pro republiku byly nalezeny jiné dokumenty, které umožnily zamítnutí restituce a zachování majetku novohradského panství čs. státu.

V kauze Colloredo-Mansfeld byl ztracen říšský dotazník Fragebogen určující přihlášení se k nepřátelské říši a k německému soukmenovectví a k říšskému árijství po čtyři krevní linie. Naštěstí se zachoval dokument, jenž toto prokazuje a sám Ústavní soud roku 2004 zohlednil toto v nález, který zavazuje obecné soudy, aby Fragebogen posuzovaly jako projev zrady ČSR a přihlášení k nepříteli, který persekvoval a germanizoval český a slovenský národ.

V kauze Salm-Reifferscheidt stát pochybil nejvíce ze všeho. Stát již od roku 1945 se nepostaral s péčí řádného hospodáře o pečlivou ochranu dokumentů a reálií – militárií – vztahujících se k členství rájeckého knížete statkáře pana Salma v nacistických složkách, organizacích přičleněných k NSDAP – DAF, BDO a NSRKB – Kriegerkameradschaft. Pan stát z nedbalosti strpěl rozkradení důležité dokumentace, dokonce protokolu o výsledku pana Salma komisaři bezpečnostní (antifašistické) komise MNV Rájec, stát strpěl ukradení alba nacistického Kriegerkameradschaft Rájec o odhadované hodnotě do 160 000 korun s fotografií pana Salma, jež bylo vystaveno na stanici SNB Rájec (!). Konečně stát strpěl krádež praporu rakouských veteránů téhož spolku ze zámku pana Salma, kde byl uložen celou válku, a to již před rokem 1953! Prapor dle specialistů má odhadovanou hodnotu cca 250 000 korun (!). Konečně po desetiletích stát strpěl krádež dvou protokolních knih s údaji o panu Salmovi v německých organizacích a člence rodiny Salmů, která nebyla vyňata z opatření vůči Němcům, z uzamčeného pancéřového trezoru rájeckého úřadu. Ukradené knihy měly odhadovanou hodnotu 340 000 korun a po dobu šesti a osmi let chyběly u všech státoobčanských řízení a osobnostních soudů v kauze pana Salma. Byly vráceny zlodějem nikoli díky péči státu, ale na trestní oznámení předsedy ČSBS Boskovice, jenž tak zachránil státní majetek!

Konečně v kauze pamětních desek v městysi Doubravici nad Svitavou pan stát se nikdy nepostaral o důstojnou pamětní desku legionáře zahynulého pod gestapem a odbojáře odvečeného do Osvětimi. A to i v dobách, kdy se o takové desky staral sám! Pan stát se nikdy nepostaral o obnovení Memoriálu Aloise Štěrbáčka – oběti Osvětimi, v Doubravici, který byl protiprávně zrušen roku 1949 a nahrazen tzv. štafetovým během Líšeň! Pan stát se nikdy nepostaral o obnovení lodic se jménem Aloise Štěrbáčka zlikvidovaných v 50. letech 20. století v městečku Jedovnicích. Naopak – pan stát nechal soudit potomky knížete Salma proti pozůstalému po oběti gestapa a příbuznému oběti Osvětimi o čest pana signatáře Fragebogu Salma, a dal za pravdu nikoli pozůstalému po oběti gestapa, nýbrž potomkům pana Salma, jehož služebník se podílel na jejich smrti.

A po tom všem, co bylo uvedeno, ať si kdokoli dovolí vyvrátit tvrzení, že pan stát není univerzální viník těchto kauz. Přinejmenším univerzální morální viník v kauzách pamětní desky, memoriálu a lodic a faktický viník v kauzách restitučních. Ostatně o postoji pana státu k odhalování éry nacismu svědčí již zrušení Komise pro válečné zločiny Čalfovou vládou. Dále je to naprosto laxní přístup zřízeného Ústavu pro zkoumání totalitních režimů, který zkoumá především tzv. druhou totalitu a té první téměř nevěnuje pozornost. **Svědčí o tom i prostý fakt – zveřejněny jsou seznamy estébáků a kolaborantů – a nezveřejněny zůstávají seznamy gestapáků a jejich kolaborantů! Pan stát v tomto ohledu zůstává po dvacetiletí v trvalé hanbě.**